

3. QVAESTIONES IVRIS CONTROVERSAE

QVAE

AUCTORITATE

1774, 2

INCLITI IVRECONSVLTORVM ORDINIS

PRAESIDE

ADOLPH. FRID. TRENDELENBURG

AA. LL. MAG. PHIL. ET L. V. D. ET S. PALATII CAES. COMITE

SOCIETAT. DVCAL. TEVTON. HELMSTAD. MEMBRO HONORARIO

IVRIS ADHVC ANTECESSORE IN HAC FRIDERICIANA

SENIORE

IAM SACRAE REGIAE MAIESTATIS SVVICICAE SVMMI IN GERMANIA

TRIBVNALIS QVOD WISMARIAE EST ADSESSORE DESIGNATO

VT

CERTAMINIS LITTERARII

PRO MORE

AD IMPETRANDOS

SVMMOS IN IVRE HONORES

INSTITVENDI

MATERIAM PRAEBEAT

PROPONIT

CLAMOR GEORGIVS SIBETH

GVESTROVIENSIS MECLENBVRGICVS

IN ILLVSTRI DICASTERIO AVLICO ET PROVINCIALI MECLENBVRGICO

QVOD GVESTROVII EST INSCRIPTVS ADVOCATVS ORDINARIVS.

BVETZOVII

A. D. XIII. IANVARII A. O. R. c1774

ADOLPH FRID. ERNST LEBNER
CERAMICIS LITTELLI
AD IMPERANDOS
SILIMOS IN ANNO HONORE

CELANOT GEORGIVS SIBERT

HARTOVII

A. D. XIII JANUARI A. E. C...

Handwritten scribbles or marks on the right edge of the page.

LECTVRIS

s.

Quam acciderit mihi, nil tale meditati, ne opinanti quidem, ut pro
 summis in iure honoribus mitraque doctorali, ex more pro cathedra
 disceptans, non integrum libellum, iuris quendam locum pertractan-
 tem proponerem, ex quo, qui impugnantium subsellia occupant, possent
 disceptandi materiam desumere, sed quaestiones ex iure decerptas colligerem
 certaminis litterarii instituendi gratia, omnino mearum partium mihi visum
 est, ut exponerem Vobis, qui haec aut lecturi, aut mirabundi forte inspe-
 cturi estis, rationem, quae effecit, ut hoc consilium caperem. Ante annum
 iam, et quod excurrit, Illustri ICTorum Ordini in Academia patria Fri-
 dericiana me sistens nolui tum statim ipsos honores petere, quorum obtinen-
 dorum causa id exantleueram, quia proprio Marte libellum academicum
 disceptationis gratia proponendum conscribere insitueram, eamque ob caus-
 sam, tum in album eorum, quibus coram illustri Dicasterio aulico et prouin-
 ciali, quod in patria ciuitate floret, postulandi ius est, inscribendus, petii
 a Serenissimo Duce dispensationem a lege ista, quae honoribus academicis
 destitutos a foro arceat. Qua quidem ad anni spatium impetrata, hunc
 ipsum annum destinaueram conscriptioni dissertationis inauguralis. Sed
 primum inter varias, quas pertractare volebam, quaestiones, quam potissi-
 mum eligerem, diu dubius haesi, inconstantem animum ab alia ad aliam fle-
 tens. Postea mentem in eligendo loco figens, legi quidem et collegi non-
 nulla, quae huic, quem elegeram, loco pertractando inseruirent, sed, ut
 fit, dum tempore nos putamus et otio abundare, ego quoque distuli labo-
 rerem, ipsum libellum conscribendi, non quia iniucundus mihi esset, sed quia
 inusitatum illum perullisper extimescebam. Neque puto succenseri mihi posse,
 quod fateor, me hominem, et iuuenem, et in re litteraria plane nouum ad eum
 subtimidum accessisse. Accessit, quod ipsum otium mihi minueretur, quum
 Pater Optimus mihi traderet non nullas causas in foro perorandas, in quo
 genere laborum itidem nouus, mirandum non est, si plus sorte temporis con-
 sum-

sumserim, quam alius in iisdem perficiendis consumpturus fuisset. Anno igitur, in quem vacatio mihi concessa erat, ad finem properante parum abfuit, quin nouam uocationem peterem. Sed quum nunciabatur mihi, Praesidem ad exteros euocatum mox Musis Buetzowiensibus uale dicturum esse, miro festinandi impetu abreptus, dextram calamo armatam ad opus satis procrastinatum admoui. Opere uero ipso inter manus meas quasi crescente, quum sentirem me integrum illud perficere non posse ante tempus illud, quod certamini litterario insituendo praefigendum erat, partem dissertationis, quam elaboraueram, Praefidi obtuli, ut is eam reuideret et curis suis secundis exornaret. Ille uero perlecta parte ista ipsi oblata, negabat, se posse, nisi inspecta et perlustrata integra commentatione, de aliqua eius particula sibi propofita iudicare, aut ante limam operi adhibere, quam totius eiusdem ideam animo haberet informatam. Nimiam quoque festinationem maxime dissuadebat. Quibus omnibus, quum et hoc accedebat, in quo solo allegando subsistere potuissem, nisi omnia allegare et ingenue profiteri apud animum constituissem, quod typographus, qui libellum typis excudere debebat, aliis quam plurimis laboribus adeo occupatus esset, ut ne quidem partem istam a me elaboratam typis exscribere potuisset, nec ulteriori dilationi locus esset, non suppetebat aliud consilium, quam ut nonnullas congererem quaestiones, easque festinante calamo in chartam conicerem, ut haberent, quibuscum certandum mihi est, in quod tela dirigerent. Quae quidem sunt, quas hisce pagellis exhibeo. Nihilominus tamen constans in eo perseuero consilio, ut telam inceptam perficiam, commentationemque in qua conscribenda initium non plane exiguum feci, ad finem perducam. In quo quidem labore, si, maiori hoc otio sorte fortuna mihi concesso uisurus, lente festinauero, puto, me facilem impetraturum esse excusationem ab iis, a quibus illam emixe et obseruanter rogo. Valete LECTORES, et expectetis quam primum quidem pro rerum mearum conditione fieri poterit, plura, nescio, an non meliora. Scribebam Guestrouii a. d. III. Ianuarii A. O. R. c. I. D. I. C. C. C. L. X. X. I. I. I.

II. V.

Quia sub beneficio inuentarii adit hereditatem, id obtinet, ut non amplius teneatur, quam tum in hereditate erat, cum illam adiret.

III.

Sed confectio iam inuentario et adita secundum illud hereditate, si casu haec deminuat, cuius sit periculum, quaeritur, creditorum, an heredis? Et puto MEVIUM, qui *P. II. Dec. 357.* posterius adferit, commode posse cum iis, qui prius adfirmant, conciliari.

III.

Abutitur beneficio inuentarii, qui hereditati, massam debitorum non excedenti, infidet, fructusque hereditatis lucrari intendit.

III.

Beneficium inuentarii nequaquam abundare fecit beneficium delibendum.

V.

Pignorum publicorum iuris romani et aliud fundamentum est, et alia ratio, quam pignorum publicorum iuris germanici.

VI.

Pignora publica iuris germanici simpliciter praeferenda sunt pignoribus publicis iuris romani.

VII.

Secundum dispositionem §. 371. *Transaktionis provincialis meclenburgicae* fieri potest, ut creditor, cui de iure communi locus in secunda creditorum concurrentium classe, scilicet hypothecariorum privilegiorum, competit, postponatur creditori tertiae classis, ob ius hypothecae publicae iuris germanici.

X 3

VIII.

VIII.

Immissio, quae sit rei iudicatae exequendae causa, efficit ius hypothecae publicae.

VIII.

Sed quaeritur quale? romani an germanici iuris? — Et magis videtur romani iuris tantum, non germanici.

X.

Si de iure, non de praxi, quaeritur, rationi *legis II. C. qui potiores in pignore* omnino magis convenire videtur, ut hypothecae legibus constitutae eodem iure praclationis gaudeant, quod datum est iis, quae iudicis auctoritate, aut tabellionis, aut trium virorum honestorum fide nituntur.

XI.

Ergone hypothecae, legibus romanis constitutae, publicae iuris romani, legibus domesticis vero constitutae, publicae iuris germanici habendae sunt? — Minime. Sed omnes, siue e Romanorum, siue e Germanorum institutis proficiantur, aestimari debent iure hypothecarum publicarum iuris romani.

XII.

Naturali quidem ratione hypotheca prior incipere non potest, quam existente demum debito, in cuius securitatem ea constituitur. Sed si locatori residua merces debetur, in cuius securitatem hypotheca ipsi in bona conductoris competit, quaeritur, vtrum eius aetas ex tempore, quo merces solvi debet, an ex tempore contractus aestimanda sit? — Et est omnino ex tempore contractus aestimanda.

XIII.

Vera quidem est de iure romano fideiussionis et constituti debiti alieni differentia, quae in eo ponitur, quod fideiussio stipulatione fieri soleat,

leat,

laet, Sed ad *formam* horum negotiorum ea tantum spectat. Datur autem omnino et alia, quae ex ipsa *natura* seu *essentia* horum negotiorum proficiscitur, et in eo consistit, quod in iisdem principaliter intenditur, et propter quod peraguntur. Nam fideiussionis hoc proprium est, ut fideiussore intercedente maior securitas creditori praestetur.

XIII.

Quum de iure meclenburgico obligatio fideiussoris ad heredes ipso iure non transeat, quaeri solet: quid iuris sit, si fideiussoris heres possideat bona, quae fideiubendo obligavit antecessor eius? Nec vna est Doctorum responsio. Sed respondendum videtur: Omnino ne tum quidem aduersus heredem fideiussoris, qua talem, ex huius obligatione dari actionem, licet qua possessor rei obligatae, omnino hypothecaria in rem actione conueniri possit.

XV.

Lite quidem a fideiussore contestata, heres eiusdem etiam in terris meclenburgicis tenetur.

XVI.

Sed citationis insinuatio, licet litem faciat pendentem, tamen obligationem fideiussoris ad heredes non transfert.

XVII.

Dubitandum tamen non est, quin omnia ea, quae liti contestationi ideo tribuuntur in iure romano, quia ea litem ex mente Romanorum facit pendentem, ad citationem rite insinuatam hodie sint transferenda.

XVIII.

Quod ius romanum constituit, litem per liti contestationem fieri pendentem, et ius canonicum, citationem rei ad petitionem actoris rite insinua-

infirmitatem litis pendentiam efficere, id potest utrumque naturali rationi
conueniens defendi.

XVIII.

Compensatur omnino etiam illiquidum cum liquido.

XX.

Fieri recte potest, ut quis soluens id, ad quod soluendum processu
executio, ut loqui amant practici, condemnatus erat, id, quod soluit, repe-
tat condicione indebiti. Neque opponi ipsi potest exceptio rei iudi-
catae.

XXI.

Feudum, quod agnatus a creditoribus concurrentibus emit, in terris
meclenburgicis non iure noui, sed antiqui, censendum est.

XXII.

In quaestione an remedium Legis 2. C. de rescind. vendit. possit ad
transactiones impugnandas adhiberi, quamuis adfirmantium opinio in foro
triumphet, verior tamen videtur negantium sententia.

XXIII.

Temeritati litigandi fauere videntur, qui iuriurando delato sim-
pliciter hanc volunt inesse vim, ut compensationi expensarum locum fa-
ciat.

XXIII.

Fundi inundatione, possessio quidem eiusdem, non vero dominium
amittitur.

XIII.

vd18

ULB Halle
005 353 157

3

sl

5

QVAESTIONES IVRIS CONTROVERSAE

QVAE

AUCTORITATE

1774, 2

INCLITI IVRECONSVLTORVM ORDINIS

PRAESIDE

ADOLPH. FRID. TRENDELENBVRG

AA. LL. MAG. PHIL. ET L. V. D. ET S. PALATII CAES. COMITE
SOCIETAT. DVCAL. TEVTON. HELMSTAD. MEMBRO HONORARIO
IVRIS ADHVC ANTECESSORE IN HAC FRIDERICIANA

SENIORE

IAM SACRAE REGIAE MAIESTATIS SVVICAE SVMMI IN GERMANIA
TRIBUNALIS QVOD WISMARIAE EST ADSESSORE DESIGNATO

VT

CERTAMINIS LITTERARII

PRO MORE

AD IMPETRANDOS

SVMMOS IN IVRE HONORES

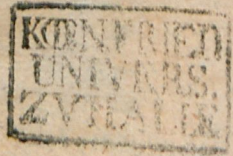
INSTITVENDI

MATERIAM PRAEBEAT

PROPONIT

CLAMOR GEORGIVS SIBETH

QVESTROVIENSIS MECLENBVRGICVS
IN ILLVSTRI DICASTERIO AVLICO ET PROVINCIALI MECLENBVRGICO
QVOD QVESTROVII EST INSCRIPTVS ADVOCATVS ORDINARIVS.

BVETZOVII

A. D. XIII. IANVARII A. O. R. c1515cclxxiii.